

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Eurogate Distribution GmbH (C-226/14), DHL Hub Leipzig GmbH (C-228/14)

Žalovaní: Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-226/14), Hauptzollamt Braunschweig (C-228/14)

Výrok

- 1) Článek 7 odst. 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2004/66/ES ze dne 26. dubna 2004, musí být vykládán v tom smyslu, že ze zboží znovu vyvezeného jako zboží, které není zbožím Společenství, se neodvádí daň z přidané hodnoty, jelikož uvedené zboží neopustilo ke dni jeho zpětného vývozu celní režimy uvedené v daném ustanovení, ale opustilo uvedené režimy z důvodu zpětného vývozu, a to i tehdy, když celní dluh vznikl výhradně na základě článku 204 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 ze dne 13. dubna 2005.
- 2) Článek 236 odst. 1 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 648/2005, ve spojení s ustanoveními směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, musí být vykládán v tom smyslu, že v situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, vzhledem k tomu, že ze zboží znovu vyvezeného jako zboží, které není zbožím Společenství, se neodvádí daň z přidané hodnoty, jelikož uvedené zboží neopustilo celní režimy uvedené v článku 61 uvedené směrnice, a i tehdy, když celní dluh vznikl výhradně na základě článku 204 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 648/2005, neexistuje osoba povinná k dani z přidané hodnoty. Článek 236 uvedeného nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že se nemůže vztahovat na situace týkající se vrácení daně z přidané hodnoty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 303, 8. 9. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. června 2016 – Evropská komise v. Nizozemské království

(Věc C-233/14) ⁽¹⁾

„Nesplnění povinnosti státem — Články 18, 20 a 21 SFEU — Občanství Unie — Právo pohybu a pobytu — Diskriminace na základě státní příslušnosti — Příspěvek na úhradu cestovních výdajů přiznávaný tuzemským studentům — Směrnice 2004/38/ES — Článek 24 odst. 2 — Výjimka ze zásady rovného zacházení — Využivací podpora při studiu v podobě stipendia nebo půjčky na studium — Rozsah — Formální požadavky návrhu na zahájení řízení — Soudržný popis vytykánych skutečností“

(2016/C 287/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. van Beek a C. Gheorghiu, zmocněnci)

Žalované: Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman a C. Schillemans, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 28. 7. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. června 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta förvaltningsdomstolen – Švédsko) – Pensioenfonds Metaal en Techniek v. Skatteverket

(Věc C-252/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb kapitálu — Článek 63 SFEU — Zdanění příjmů penzijních fondů — Rozdílné zacházení s rezidentními a nerezidentními penzijními fondy — Pausální zdanění rezidentních penzijních fondů na základě fiktivního výnosu — Srážková daň vybíraná z příjmů pocházejících z dividend vyplácených nerezidentním penzijním fondům — Srovnatelnost“

(2016/C 287/05)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pensioenfonds Metaal en Techniek

Žalovaný: Skatteverket

Výrok

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu:

- že nebrání vnitrostátním právním předpisům, podle nichž jsou dividendy vyplacené rezidentní společností zdaňovány srážkovou daní, pokud jsou tyto dividendy vypláceny nerezidentnímu penzijnímu fondu, a paušální daní, která se vypočítává z fiktivních výnosů a má dlouhodobě odpovídat zdanění všech kapitálových výnosů v obecném režimu, pokud jsou tyto dividendy vypláceny rezidentnímu penzijnímu fondu.
- že však brání tomu, aby nerezidentní penzijní fondy, které jsou příjemci dividend, nemohly zohledňovat případné náklady na dosažení příjmů, které bezprostředně souvisejí s pobíráním dividend, pokud metoda výpočtu základu daně rezidentních penzijních fondů takové zohlednění umožňuje, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 21. 7. 2014.